درې ورځې

د افسانو په وطن کې

(د هلمند یونلیک)

Ketabton.com

لیکوال محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دري ورځې د افسانو په وطن کې

(یونلیک)

محمد اسمعیل یون

۱۳۹۴ل کال

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

کتابنوم :	دري ورځې د افسانو په وطن کې
لیکوال :	محمد اسمعیل یون
خپرندوی :	د ملي تحریک فرهنگي ځانگه
د خپرونو لړ :	۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ :	۳۷
وېبپاڼه :	www.melitahrik.com
چاپکال :	۱۳۹۴ل کال
کمپوز /ډیزاین :	فیاض حمید

یادونه : د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالی

ټولو هلمندوالو ته!

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱:	د تحریک یادښت	۱
۲:	استاد یون او دا یونلیک	۲
۳:	یادونه	۸
۴:	درې ورځې د افسانو په وطن کې	۹
۵:	هلمند پېژندنه	۱۲
۶:	د سفر پیل	۱۴
۷:	الوتکه او مرکې	۱۶
۸:	هرکلی	۱۷
۹:	بُست مېلمستون	۱۹
۱۰:	د سیمینار پیل	۲۱
۱۱:	د هلمند توت	۲۹
۱۲:	د بُست راډیو کتنه	۳۰
۱۳:	اراکوزیا پوهنتون	۳۲
۱۴:	د نادعلي پر لوري	۳۵
۱۵:	نادعلي او ښوونځي	۳۷
۱۶:	د ملي تحریک غونډه	۴۲
۱۷:	بست پروډکشن	۴۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸: بُست پوهنتون ۴۶
۱۹: د لښکرګاه واټونه ۵۰
۲۰: د ملت بابا پارک ۵۵
۲۱: هلمند سیند مشاعره ۵۷
۲۲: نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون ۶۰
۲۳: د سفر وروستۍ ورځ ۶۱
۲۴: سباوون راډیو ټلوېزیون ۶۲
۲۵: ملي راډیو ټلوېزیون ۶۴
۲۶: د هوایي ډګر پر لوري ۶۶
۲۷: کابل او د ژوندون انګړ ۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریک یادښت

د افغانستان ملي تحریک د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریک دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترځ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریک په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریک ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریک هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریک له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریک فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترځ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

استاد یون او دا یونلیک

ځینې داسې لیکنې شته چې په لوستلو یې د انسان زړه ته یو ډول سکون راځي، زړه کې ورته خاندي او لوستل شوې خبرې پرې خوږې لګي.

لیکنې په خپل ځان کې بېلابېل ډولونه لري، خو تر ټولو خوندورې یې هغه دي چې ښکلی تصویر او ښه پیغام ولري.

د استاد محمد اسمعیل یون یونلیک چې پر هلمند یې لیکلی او دلته یې پر بېلابېلو برخو خبرې کړې دي، خپل لوستونکي ځان سره ګرځوي او د هلمند بېلابېلو سیمو ته یې وړي، لوستونکی داسې فکر نه کوي چې لیکنه لولم، بلکې داسې احساس کوي چې له یون صیب سره څنګ په څنګ په هر مجلس او د هلمند په هر بنډار کې ګډون لري.

د عربي ژبې د یوې معقولې ژباړه ده: ((د خبر اورېدل د سترګو د لیدلي حال په شان نه دی)). په دري کې هم متل دی: ((شنیده کی بود مانند دیده)).

د هلمند په اړه د هېواد ځینې خلک په خپل ذهن کې بل ډول انځور لري، اکثره خلک یې په اړه منفي فکر کوي، هلمند د وحشت ځای بولي، هلمند کې انسانیت تر پښو لاندې ګڼي او حتی دغه ولایت ته د راتلو زړه هم نه ښه کوي، خو کله چې هم د هېواد له هرې برخې څوک هلمند ته راغلی دی، له خورا خوږو خاطرو سره تللی او بیا بیا یې هلمند ته د راتګ ارمانونه پر زړه پراته دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يون صيب په خپل يونليک کې دغه ټکي ته اشاره کړې ده او وايي:

«زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنيانو ته هلمند يوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمنديان نه وي ليدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجيب او غريب تصور ولري. رسمي او نا رسمي ازادو او نا ازادو رسنيو په وروستيو درې څلورو لسيزو کې د هلمند تصوير خورا اړولی او را اړولی دی، د جنګ، ويرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصوير مهم رنګونه وو او لا هم ښودل کېږي.»

رښتيا هم هلمند يو شمېر رسنيو افغانستان او نړۍ ته ناسم معرفي کړی دی، د يوې سيمې سمه پېژندنه ليکوال ښه کولای شي او بيا داسې ليکوال چې خپله نوم يې له يون څخه جوړ وي، نو يونليک کې به يې خود حقيقتونو ته ګوري.

استاد يون چې هلمند ته د هلمند پېژندنې سيمينار په موخه راغلی و، خپل يونليک يې په خورا مهارت ليکلی، لومړيو خبرو کې يې د هلمند په اړه لنډې خو قانع کوونکې خبرې کړې، ورپسې يې د خپل يونليک مزل د هلمند پېژندنې له سيميناره پيل کړی، هغه څه چې په سيمينار کې ويل شوي او پېښ شوي، ټول يې په ښکلې لهجه او عام فهمه ژبه را اخيستي دي، هغه لوستونکي که سيمينار کې يې ګډون نه وي کړی، د يونليک له دغې برخې هم ډېر څه زده کولای شي.

پر سيمينار تر هر اړخيزو خبرو وروسته مو يون صيب په يونليک کې د توتو مېلې ته ورولي، هلته تر څو شېبو تمېدو وروسته مو د بُست راډيو پر ستوډيو ګرځوي، ببرته مو د خوب په نړۍ کې ورکوي، په

وينبېدو مو هلمند کې پوهنيز ډګر ته ورولي په خورا ښکلي الفاظو د شخصي لوړو زده کړو موسسو يادونه کوي، دلته د طب په شان د لوړو پوهنځيو د پټې د پرېکېدو زېری راباندې کوي او هغه خلک چې د هلمند جنګ ځپلی تصوير يې پر فکر خپور دی، د دې يونليک لوستل ورته د يوې اسماني معجزې په شان ښکاري.

استاد يون تر دې وروسته خپل لوستونکي ځان سره د هلمند شنې او ښېرازه ولسوالۍ (نادعلي) ته ورولي، هسې خو هم هلمند د کرنې له پلوه غني ولايت دی، شنې شنې ورشوګانې لري، داسې شنې سيمې لري چې د انسان زړه او روح ته خوښي، سکون او ارام ورکوي، خو يون صيب بيا دغه منظره په داسې هنري ډول په خپل يونليک کې انځوروي چې لوستونکي ته کټ مټ د سيمې تصوير ودروي او داسې فکر کوي چې په خپلو سترګو عکاسي کوي: « سهار لس بجې وې، چې د ښار له څنډو په هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له (نادعلي، مارجې او ګرمسېر) ولسواليو سره وصلوي، سړکونه د خدای(ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته غځېدلې لار هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه، د پاخه سړک ترڅنګ کېندل شوي نهر د يو عصري تمدن مظاهره کوله.»

يون صيب د هلمند له واقعي تصوير پرده پورته کوي، نادعلي ته پر لار شنه سيمه دومره اغېز پرې کوي چې خپل قلم نه شي مهارولی او بې اختياره خپلو لوستونکو ته د سيمې ښکلا داسې تصويروي: «نږدې پنځلس کيلومتره مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په ونو او شینلو پوښلې وې، عجیبه منظره جوړوله، سړې چې نور وچکالۍ ځپلی او شاړو نیولی افغانستان لیدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختیزې اروپا کومه سیمه ګوري، نیمه میکانیزه زراعت یې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې، له شینلیو او کرنیزو مسایلو سره لېوالتیا لري.»

دغه راز یون صیب نادعلي ولسوالۍ ته په رسېدو او هلته په ښېلابېلو غونډو کې تر برخې اخیستو وروسته د دغې ولسوالۍ پر پوهنیز بهیر تم شوی دی، بېرته یې خپل لوستونکي لښکرګاه ته رارسولي دي.

دا چې یون صیب په دې وروستیو کې ډېر بوخت دی طبیعي خبره ده چې له بوختیاو سره روږدی شوی دی او له بلې خوا خروار کارونه ورته ګوري چې باید یون صیب یې ترسره کړي، نو هلمند ته د خپل سفر پر مهال یې هم د ساتیرۍ بنداړونه نه دي کړي، بلکې پر ښېلابېلو سیمو، ادارو او مرکزونو ګرځېدلی دی، ځوانانو، خبریالانو، ممثلینو او نورو خلکو ته یې لارښوونې کړي دي، د ښه کار کولو لارې یې وروښودلې دي، د دوی ستونزې یې اورېدلې دي او. . .

یون صیب چې د ملي تحریک مشر دی او د یوې سترې مبارزې د پېلېدو له برکته یې د هېواد په لر او بر کې د خلکو په زړونو کې ځای نیولی، هلمند کې هم هر چا علاقه لرله چې له استاد سره ووینې، نو د تحریک ځینې ملګري ورته د مبارزې همسنګرو سره یو ځای د هلمند

مدني ټولنې په دفتر کې راټول شوي وو، له دوی سره یې لنډې خبرې کړې دي، چې دا هم د یونلیک یوه برخه ده.

رښتینی انسان رښتیا وایي او رښتیا ویل یې عادت وي، یون صیب چې کله په خپل یونلیک کې لوستونکي د لښکرګاه پر واټونو ګرځوي، ټولې خبرې سپینې سپینې کوي، رښتینی تصویر وړاندې کوي، دلته د لوړو زده کړو خصوصي موسسې ته له نورو استادانو او لیکوالو سره یو ځای ورځي، بُست پروډکشن، سباوون راډیو تلویزیون او نورو ګڼو علمي، او رسنیزو دفترونو ته ورځي، ملګرو ته ډاډ ورکوي، مرکې ورسره کوي او د یو ښه استاد په توګه لازم ګڼي د هلمند له هرې برخې ځان خبر کړي چې استاد یې یو وخت د لیدو ارمان لاره، خو خدای (ج) د استاد دغه ارمان له ډېرو خوږو خاطراتو سره مل پوره کړ.

په ټوله کې د استاد یونلیک ډېر ساده او په زړه پورې دی، تر ټولو ښه ځانګړنه یې دا ده چې د هلمند رښتینی انځور یې را اخیستی او پر هغو رسنیو یې نیوکه کړې چې کلونه کلونه یې د هلمند پر وړاندې د خلکو ذهنیت او فکر ته ناسم تصویرونه وړاندې کړي دي. دغه راز استاد د هلمند د ځوانانو پر وړتیاوو خبرې کړې دي، خلکو ته یې د ښه پرمختګ زیري ورکړي دي، هلمند یې له ختیزې اروپا سره تشبه کړی دی، دلته یې د لوړو زده کړو د موسسو او پوهنتونو پر فعالیتونو هغه خلک حیران کړي دي چې د هلمند په اړه یې پر ذهن ناسم تصویر خپور دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاد یون په هلمند کې تر (۴۸) ساعتونو کم وختت تېر کړ، خو په دې یاده موده کې یې قلم له ګوتو لرې نه کړ او دغه یونلیک یې د کار محصول دی. دا د هر چا په وس پوره خبره نه ده چې په دومره لنډه او تنګه موده کې دې هم خلکو سره ملاقاتونه وکړي، هم دې بېلابېلې سیمې او علمي مرکزونه وګوري او هم دې داسې یو یونلیک ولیکي چې هم د ماضي تصویر وړاندې کړي، هم دې د نن او سبا لپاره پیغامونه ولري او هم دې د حال منظرې وکاږي. د استاد یون په شان له یو کاري انسان څخه همدا هیله کېدی شي، کاشکې ده په هلمند کې ډېر وخت تېر کړی وای، چې هېوادوالو ته یې د هلمند نور لا ښه او لا ډېر تصویرونه وړاندې کړي وای.

په پای کې استاد ته اوږد عمر غواړم او دا د هلمندیانو لپاره ویاړ بولم چې د استاد محمد اسمعیل یون په څېر ډېر لوی لوی لیکوال، سیاستوال او قدرمن مېلمانه یې له خوږو خاطراتو سره له هلمنده رخصت کړي دي، هلمندیان یې د بیا بیا راتلو هیله او تلوسه لري.

په درناوي

سردار محمد همدرد

هلمند - ۱۵/۳/۱۳۹۴

یادونه

ژوند په خپله یو سفر دی، پیل او پای لري، دا سفر که لنډ او که لوړ شان اوږد و، کله ستړی او کله دمه وړی وي، زمانه ډېره تېزه روانه وي، چاته نه ګوري. هلمند د هېواد د یوې اساسي څانګې په توګه پر ما خورا ډېر ګران دی، خو زما په تېر (۴۷) کلن ژوند کې تر دې دمه یوازې یو ځل ددې جوګه شوم، چې هلمند ته ورشم او هلته یوازې (پاوکم درې ورځې) تېرې کړم، دا که څه هم ډېر کم وخت دی، خو ماته یې د هلمند پېژندنې یوه دریځه رابېرته کړه. په درې ورځو کې مې چې څه ولیدل او څه وکتل، ماته خورا په زړه پورې وو، هغه مې د زمانې د یوې خاطرې په توګه په دې یونلیك کې ځای کړل، طبیعي خبره ده چې هلمند ته زما تر درې ورځیني سفر دمخه هم هلته ډېرې پېښې، پېښې شوي او تر سفر وروسته لا هم ډېرې نورې پېښې، پېښې شوې، په خواشینۍ سره چې ځینې یې ډېرې دردونکې هم وې، د هلمند ښېرازۍ لپاره چې زما په زړه کې څه هیله وه، هغه لاهم نیمګړې پاتې ده، لا هم په هلمند کې د غم ټغر خور دی. اوس چې خپل ځان او خپل هېواد ته ګورم، ځان ډېر بېوسه او بې کسه احساسوم، خپلو مظلومو هېوادوالو او په تېره بیا خپلو غمځپلو هلمندوالو سره د لاسنیوي لپاره مې هېڅ په لاس کې نه شته، یوازې احساس لرم او درد او د قلم څو توري، غواړم خپلو هېوادوالو سره خپله همدا یوازېنۍ پانګه شریکه کړم، هیله لرم د سفر دا یادښتونه د هلمند د خپل دغه مهال انځورونه او خاطرې له یوه پښت څخه بل ته انتقال کړي او خدای(ج) دې داسې وخت هم راورسوي، چې په ښکلي او سمسور هلمند کې نورې د ویر ساندې نه وي، د غم ټغر خور نه وي او د سوکالۍ وږمې او نغمې هرې خوا ته خورې وي.

د همدې هیلې د بریا لپاره د دعاګانو لېچې

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ورځې د افسانو په وطن کې

سریزه

هلمند د کیسو او افسانو، تورو او مېړانې، جنګ او فرهنګ وطن دی. په فرهنګي برخه کې هلمند ډېر تاریخي ویاړونه لري، د امیر کروړ ویاړنه، د اکبر زمینداوري غزلونه، د ابو هاشم سرواني منظومه ژباړه، د شیخ اسعد سوري بولله، د زرغون خان نورزي ساقینامه، د رابعې او فتح خان، د موسی جان او ګلمکۍ نکلونه او نور ټول د هلمند د ادبي چاپېریال محصول ګڼل کېږي. مساحت یې د افغانستان تر هر بل ولایت څخه زیات دی. د لویوالي له مخې په نړۍ کې تر نږدې لسو هېوادونو

لوی دی. د شینوالي له مخې هم په لومړۍ درجه او د دښتو د پراختیا له مخې هم په لومړۍ درجه کې راځي. نفوس یې تر یو نیم ملیون تنو اوړي (شاوخوا دوه میلیونه)، خو رسمي شمېرنو د سیاسي غرضونو له

مخې دا شمېره د (۹ - ۱۰) لکو ترمنځ ښودلې ده. زما په شان به ډېرو هېوادوالو او بهرنیانو ته هلمند یوه افسانه ښکاري، هغه چا چې هلمند او هلمندیان نه وي لیدلي، نو هغوی به د هلمند په باب عجیب او غریب تصور لري. رسمي او نارسمي، ازادو او نا ازادو رسنیو په وروستیو درې څلور لسیزو کې د هلمند تصویر خورا اړولی را اړولی دی، د جنګ، وېرې، وحشت او وژنو راپورونه ددې تصویر مهم رنګونه وو. او لاهم همدارنګه ښودل کېږي.

طبعاً هر څوک چې ددې رنګونو په هنداره کې هلمند ګوري، نو له هلمنده ځان لرې ساتي، د یوه ساده خو متدین، د یوه غمځپلي خو باغروره، د یوه جګړه ځپلي خو باتمدنه ولس برخلیك تل همداسې وي. ما چې د هلمند د پخواني برم څه ناڅه مطالعه لرله، نو پر هلمند باندې د راغلي وروستي څو لسیز ناورین ناخوالو خورا ډېر ځورولم. زمانې موږ په داسې یو موقعیت کې ودرولي یو چې له ځان ځورونې، اوسېلي ایستنې او ځان کړونې پرته نور هېڅ نه شو کولای. هلمند ته ډېر ځورېدلم. په وروستیو لسو کلونو کې چې هلمند د پرمختګ او بې رحمه جګړې شاهد و، نو څو ځله مې هیله او اراده وکړه چې هلمند ته سفر وکړم، رسمي او نارسمي بلنې ډېرې راغلې، خو چانس او بخت یاري ونه کړه! هلمند ته مې سفر ونه شو.

کله چې (ژوندون ټلوېزیون) جوړ شو او نشرات یې پیل شول، نو ما د ژوندون یو کاري ټیم دوه ځله هلمند ته ولېږه، چې د هلمند او هلمندیانو پرمختګ او د ژوند پرحالاتو مثبت راپورونه جوړ او د ټلوېزیون پر څپو یې خپاره کړي. ددې پروګرامونو هدف دا و چې هېوادوال د هلمند له پرمختګه خبر شي او خلکو ته د هلمند یو مثبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلمند پېژندنه

(هلمند پېژندنه علمي سیمینار) زموږ د سفر اساسي علت و. د هلمند د اطلاعاتو او کلتور ریاست، د هلمند ولایت مقام، د اطلاعاتو او کلتور وزارت او نورو اړوندو څانګو په ګډه ددې سیمینار تابیا کړې وه.که څه هم هلمند فرهنګیان وایي: ((یاد سمینار اساساً دهلمند

فرهنګ پالو له لوري جوړ شوی، د ولایت مقام په لومړي کې زړه نا زړه و او نه یې غوښتل چې د سیمینار لګښت اودمېلمنو درنې مېلمه پالنې ته زړه ښه کړي او په دې نازك امنیتي حالت کې دهېواد د دومره مشهوره څېرو کوربتوب وکړي، خو دهلمندي فرهنګپالو پرله پسې فشارونو د ولایت مقام دې ته مجبور کړ چې یوازې دمېلمنو کوربتوب او د ټولګې دچاپ لګښت ومني)) طبیعي خبره ده چې د سیمینار جوړونکي تر څو میاشتني کار او هلو ځلو وروسته خپل اساسي هدف ته نږدې کېدل. د یوې میاشتې په بهیر کې ماته څو ځله له هلمند څخه

تصویر وړاندې شي. د ژوندون کاري ټیم د هلمند په باب نږدې (۳۰) راپورتاژونه برابر کړل چې هر یو یې د هلمند د خلکو د ژوند پرمختګ یو اړخ روښاناوه.

ددې راپورتاژونو په خپراوي سره ګڼ شمېر هېوادوالو ټلوېزیون ته زنګونه ووهل او موږ ته یې وویل چې هلمند څنګه ښکلی ولایت دی.

دلته خو په رسنیو کې له هلمند څخه یوازې دغم او درد خبرونه خپرېږي. ډېرو خلکو هیله څرګنده کړه چې کاشکې هلمند ته لاړ شي. د خلکو له هیلو سره زما هیله نوره هم وغوړېدله، له همغې ورځې مې وپتېیله چې دا ځل په هلمند کې هر پروګرام و، نور ټول کارونه به یوې خواته پرېږدم او ضرور به ځم او بیا داسې وخت راغی چې هلمند ته د سفر علت او اسباب برابر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر پیل

د ۱۳۹۳ ل کال د غويي (۳۱)مه نېټه سهار وختي پاڅېدم. اودس او لمونځ مې وکړ، ډرېور او امنيتي ساتونکو ته مې ويلي وو چې سهار (پنځه بجې) ما پسې کور ته راشئ، هغو پر خپل ټاکلي وخت په زړو مکروريانو کې زموږ د استوګنې بلاک مخې ته ولاړ وو. شل کم شپږ بجې ژوندون ټلوېزيون ته ورسېدو. هلته د سفر نور ملګري (سراج الدين پټان، استقلال الکوزی) او دوه کمره مينان (فهيم او نجيم) هم

حاضر وو. د سفر غوټې يې تياري کړې وې. څو دقيقې په ټلوېزيون کې تم شو. خپل کارونه مو منظم کړل، (شپږ) بجې او (پنځوس)دقيقې له ټلوېزيون څخه د هوايي ډګر پر لوري وخوځېدو. (اوه) بجې هلته ورسېدو. بوډينګ پاسونه مو واخيستل، هلته مو د سفر نور ګڼ شمېر ملګري وليدل. هغه دوستان چې له کابله په هئيت کې شامل وو په دې ډول وو: د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال (پوهنمل غلام نبي فراهي) د ملي راډيو ټلوېزيون رييس (محمد زرين انځور)، د علومو اکاډمي غړی (حبيب الله رفيع)، استاد (محمد اصف صميم)، ليکوال او د سياسي چارو کارپوه (محمد حسن ولسمل)، د سيمه ييزو مطالعو

د اطلاعاتو او کلتور رئيس ښاغلي(عليشاه مظلوميار) ، د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردارمحمد همدرد)، د اطلاعاتو او کلتور وزارت مرستيال ښاغلي (غلام نبي فراهي)، د هلمند فرهنګيانو او ګڼو دوستانو له خوا ګڼ شمېر ټلېفونونه راغلل او زيات ټينګار يې وکړ چې ضرور بايد په دې سيمينار کې ګډون وکړم. ما هم ورسره ژمنه وکړه، په دې زماني بهير کې مې هره ورځ زړه درب درب کاوه چې بيا کوم داسې

ښېړنی کار پيدا نه شي او هسې نه چې بيا مې د سفر مخه ونيسي. د سفر نېټه ورځ پر ورځ رالنډېده، خو ښه و، خدای(ج) دا ځل ټولې موانع په خپل فضل او کرم لرې کړې. نيت مو و چې که سفر پيلوو، نو د ژوندون له نورو ملګرو سره يوځای به يې د ژوندون له انګړه پيلوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرکز رييس (ښځېړندوی عبدالغفور لېوال)، د علومو اکاډمۍ غړی

(عبدالظاهر شکیب)، د کابل پوهنتون استاد (پوهندوی لال پاچا ازمون)، د ژوندون ټلویزیون خبریال (سراج الدین پټان)، لیکوال او

ژورنالیست (عبدالاحمد محمدیار)، د سیاسي چارو کارپوه (توپان وزیری)، د علومو اکاډمۍ غړی (محمد نبي صلاحي)، لیکوال (فدا محمد نظري)، لیکوال (نجیب احمدزی) او یو شمېر نور دوستان شامل وو.

الوتکه او مرکې

(اوه) بجې وې چې الوتکې ته پورته شو، افغان جټ الوتکه، خورا نوې او پاکه سوتره الوتکه وه، وړه، د دېرش پنځه دېرشو تنو سورلیو د ځایونې وس یې درلود. د ژوندون خبریال (سراج الدین پټان) او کمره مین (فهیم) چې له پیله یې د یوه تصویري راپورتاژ د جوړونې هوډ کړی و، له خپلې اعیارې کمرې سره د الوتکې په دهلیز کې برچېك ولاړ وو. مایك او کمره دواړه مرکې ته چمتو وو. لومړی یې د اطلاعاتو او کلتور

وزارت مرستیال(غلام نبي فراهي صیب) سره مرکه وکړه، بیا ما (یون) سره، بیا رفیع صیب، لېوال صیب، ډاکتر ځلاند او ولسمل صیب سره مرکې وشوې. دا به په الوتکه کې د خپل ډول تر ټولو زیاتې مرکې وي، چې یوه ژورنالیست په الوتکه کې ترسره کړې. (اوه نیمې) بجې الوتکه له ځغاستلیکې څخه پورته او د هلمند پر لوري رهي شوه، خو مرکو لا هم په الوتکه کې دوام درلود. پنځه لس کم نهه بجې د هلمند په بُست هوایي ډګر کې کښته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هوايي ډګر ليکه د (۵) مليونه ډالرو په لګښت نوې جوړه

شوې، (۱۸۰۰) متره اوږدوالی لري چې له اصلي او نړيوال معيارہ يو کيلو متر کمه ده. خو بيا هم د افغانستان په شان د يو هېواد لپاره او هغه هم په ولايتي کچه غنيمت ګڼل کېږي.

غنيمت په دې مانا چې تر دې دمخه خو دا هم نه وه، ښه حالت به

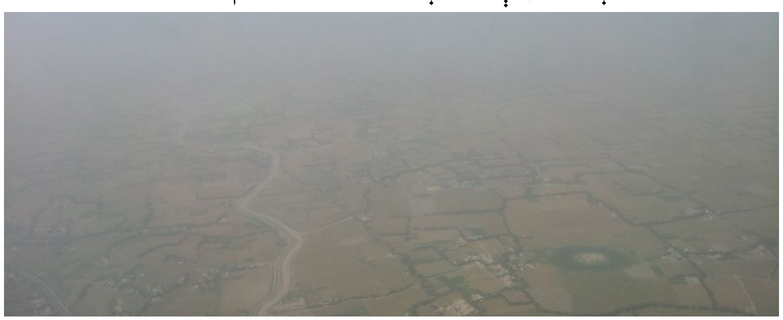

هغه وي چې دا ليکه خپل معيار ته ورسي او د هوايي ډګر نور تاسيسات هم بشپړ شي. په هوا کې زموږ سفر لنډ او مسترح و.

هرکلی

کله چې له الوتکې کوز شو، نو د هلمند د والي (حاجي محمد نعيم) په ګډون، د هلمند ګڼ شمېر دولتي چارواکو او هلمند فرهنګيانو له کابل څخه ورغلي هيئت ته تود هرکلی ووايه. يوې سيمې ته ورتګ او هلته د خلکو د عمومي چلند لومړنی تصوير همدا د هرکلي شېبې وي. که چېرې دا لومړنۍ شېبې، ښکلې، منظمې، سمې او له صميميته

ډکې وي، نو سړی اټکل کولای شي چې د سفر زياته برخه به خوږه تېره شي، خو که لومړی تاثر منفي و، نو بيا چې وروسته څومره خدمات او تشريفات وړاندې کېږي، د لومړنۍ ليدنې ذهني اغېز پرې خپل رنګ خوروي. هلمند کې موږ ته لومړنی هرکلی خورا صميمي و. لوکس ګاډي ولاړوو، ټول لوړ پوړي چارواکي اوفرهنګيان د هئيت د هرکلي لپاره چمتو وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بُست مېلمستون

په هوايي ډګر کې تر هرکلي وروسته، هر څوک له يو مسول او لاربنود کس سره په ګاډي کې کېناستل. تر اوو اتو دقيقو مزله وروسته بُست مېلمستون ته ورسېدو. بُست مېلمستون که څه هم ډېر لوکس نه دی، خو د تاريخي قدامت له مخې يې ارزښت ډېر زيات دی. نورو هېوادونو ته چې هم کله څوک په يو رسمي سفر ځي، که کوربه هېوادونه غواړي، خپل مېلمه ډېر ونازوي نو تاريخي هوټلونو ته يې بيايي او دوديزه غذا ورکوي.

بُست هوټل يا مېلمستون چې د اعليحضرت محمدظاهرشاه د واکمنۍ پر مهال د هلمند د سيند پر غاړه ودان شوی او د هلمند د سيند څپې يې د دېوالونو تر څنډو رسي، خورا ښه منظره لري. زموږ کوربنو ويل، اعليحضرت چې به کله هلمند ته راته، نو په همدې هوټل کې به اوسېده، دلته يې خپله مخصوصه خونه هم درلودله. ددې هوټل دېوالونه خورا لوی او سورور وو، اصلي جوړښت يې له خامو خښتو رغېدلی، خو وروسته يې د پخو خښتو پوښ هم ورکړی دی. ددې

دېوالونو ځانګړتيا داده چې په اوړي کې د خونود داخلي هوا يخه او په ژمي کې ګرمه ساتي ياني دا چې دا دېوالونه د ځينو انسانانو په شان د

بېرونۍ هوا او فضا ډېر تابع نه دي، د مقاومت ظرفيت يې لوړ دی او په عادي باد و هوا ډېر ژر نه ګرمېږي او يا په اصطلاح نه احساساتي کېږي. د اوړي په موسم کې دې خونو ته داخلېدل له خوب سره د ملګرتيا مانا لري. موږ چې هم دلته راورسېدو، نو هر چا ته خپله خونه معلومه شوه. د ژوندون ملګري چې زما په ګډون (پنځه تنه) وو. په يوه خونه کې مو خپله ځان سره جوړ کړ. څلور چپرکټه په کې پراته وو. ما (يون)، پټهان، فهيم او نجيم ته چپرکټونه ورسپېدل، استقلال وويل، زه پر ځمکه څملم. تر لږ ځنډ وروسته پر ما د خوب يوه لنډه څپه راپرېوته، نيم ساعت شکر خوب به مې کړی و، تر خوب وروسته. تشناب ته لاړم پر ځان مې اوبه تېرې کړې، د انجويي انډيوالانو په اصطلاح (ريفرش) شولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیمینار پیل

له بُست مېلمستون څخه بیا په ولایت کې د سیمینار تر تالاره پورې د موټر ایله دوه درې دقیقې لاره ده، د ولایت مقام ته مخامخ(د استاد بېنوا) تالار ته لاړو، سیمینار په همدې تالار کې جوړ شوی و. له دې تالار څخه د ولایت د مشرتابه د جرګو لپاره هم کار اخیستل کېږي، نو ځکه خو غږېزسیستم په کې تیار جوړ و. د هر چا مخې ته یو مایک

ایښی و. شل کم یوولس بجې سیمینار په رسمي ډول پیل شو. د معمول په څېر لومړی د قران کریم د څو مبارکو ایتونو تلاوت وشو او بیا ملي سرود وغږول شو. وروسته والي (الحاج محمد نعیم) د هلمند پېژندنې یو ورځنې سیمینار ګډونوالو ته هرکلی ووایه، ددې سیمینار د جوړېدو، ارزښت، ماهیت، د هلمند او هلمندیانو د وروستیو پرمختګونو، امنیت او نورو مسایلو په باب یې لیکلې خبرې وکړې او د سیمینار ګډونوالو ته یې د بري او په هلمند کې د پاتې کېدو پرمهال د ښه ژوند هیله وکړه.

هلمند پېژندنه (لومړی برخه):

د والي (حاجي محمد نعیم) تر خبرو وروسته د سیمینار لومړۍ برخه پیل شوه. دا برخه ډېره لنډه وه، یوازې ویناوې په کې وې، چا

کومه لیکلې لیکنه په کې ونه لوستله، استاد رفیع، استاد محمد اصف صمیم، محمد حسن ولسمل صیب او ما (یون) په کې د سیمینار د ارزښت، د جوړېدو اړتیا او د پرېکړو پر عملي تطبیق ټینګار وکړ. د ځینو دوستانو خبرې په دې لومړنې بحث کې هم د سیمینار تر اصلي

محوره ووتلې، خو بیا هم په مجموعي ډول خبرې اترې د سیمینار پر ارزښت راڅرخېدلې. تر دې نږدې یوساعته خبرو وروسته د سیمینار مشرتابه هئیت وټاکل شو. د سیمینار مشرتابه لپاره (استاد حبیب الله رفیع) مشر، (استاد محمد اصف صمیم) د مرستیال او (علیشاه مظلومیار) د منشي په توګه غوره شول، کله چې د سیمینار د مشرتابه هئیت خپلو مشخصو څوکیو ته لاړ، نو رئیس؛ استاد حبیب الله رفیع وویل:((څرنګه چې د جمعې مبارکه ورځ ده، د ډوډۍ او بیا د لمانځه وخت دی، نو موږ د سیمینار لومړنۍ برخه همدلته ختموو، د سیمینار دویمه برخه چې اساسي برخه ده او په هغې کې به ټول دوستان خپلې لیکنې اوروي، هغه به دغرمې تر ډوډۍ او د ماسپښین تر لمانځه وروسته پر (۲) بجو پیلوو))، دا پرېکړه یې په غوڅ ډول اعلان کړه، ما پرې غږ کړ، همدغسې قاطع رییس په کار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرمې ډوډۍ او لمونځ: د (ښېنوا) تالار تر څنګ بل وړوکی هال و، ډوډۍ یې همدلته راوړه، ډوډۍ د هلمند ښاروالۍ له خوا تیاره

شوې وه، تر ډوډۍ دمخه مو هم له یو شمېر هلمندي ځوانانو او فرهنګیانو سره وکتل، په هلمند کې مو د تېرې تېرې شوې تراژیدۍ، اوسنۍ غمیزې او راتلونکي حالت په باب د نظر تبادله وکړه، د هلمند پر استحقاق مو خبرې وکړې، په تېرو دېرشو کلونو کې د هلمند او

هلمندیانو پر محرومیت مو بحث وکړ، تر ډوډۍ وروسته نږدې یو ساعت وخت و، موږ بېرته مېلمستون ته لاړو، هلته بیا پر ما د خوب یوه څپه راغله، کله چې مې دمه راسته شوه، نو ګړۍ یوه نیمه بجه وه، تشناب کې مې یو ځل بیا پر ځان اوبه تېرې کړې، دوه رکعته مسافرانه

لمونځ مې وکړ، نو چې ټول ملګري راټول شول، دوه بجې او پنځه وېشت دقیقې شوې، د سیمینار ځای ته چې لاړو، نو پوره دوه نیمې بجې وې.

د سیمینار علمي یا دویمه برخه: موږ چې کله دوه نیمې بجې سیمینار ته ورسېدو، نو سیمینار پیل شوی و، کله چې به (دري

تنو) خپلې لیکنې ولوستې، نو بیا لس دقیقې وخت ورکول کېده، چې ازاد بحث وشي او که چا سره پوښتنې وې، هغه مطرح کړي. په سیمینار کې ښه ازاد بحث وشو، ټولې (١٣) لیکنې ولوستل شوې. یوازې (توپان وزیري) او (محمد یار یار) د لیکنو پر ځای خبرې وکړې،

چې اکثره یې پر سیاسي موضوعاتو راڅرخېدې، نورو اکثرو لیکوالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پوهانو د تاکل شوي موضوع په باب خپلې ليکنې، چې مخکې تر مخکې يې ترتيب کړې وې، ولوستلې. ځينو ليکوالانو ته چې ليکنې يې خورا مهمې وې، خو د وخت د کمښت له امله يې ليکنو ته نوبت ونه رسېد. لوستې او نالوستې ليکنې په دې ډول دي:

د ليکنې نوم	ليکوال
۱ : د هلمند سيند تاريخي، ولسي او مېکانيزه بندونه	استاد غلام سرور غفاري
۲ : د هلمند سيند ونډه په تمدن کې	استاد شاه محمود حسرت
۳ : هلمند ته د اسلام راتګ	محمد اسماعيل شريعت يار
۴ : هلمند په صورة الارض او مسالك او ممالك کې	مولوي عبدالحميد هلمندى
۵ : ساکان او سيستان	عبدالغفور ليوال
۶ : دهلمند زړه راښکون	محمدنبي صلاحي
۷ : ديو حقدار ليکوال ياد	محمد زرين انځور
۸ : د بُست داستاني ادب	استاد فدامحمدنظري
۹ : د هلمند خاطره	ډاکترفيض محمد ځلاند
۱۰ : هلمند سيند اوځمکو ته ګواښ	استاد عبدالستار ستورى

۱۱ : هلمند تر تاريخ وړاندې	شريف الله دوست سرواني
۱۲ : د بُست شاه زوى	استاد حبيب الله رفيع
۱۳ : هلمند رسنۍ او دبيان ازادي	عزيزاحمد شفيع
۱۴ : هلمند کې ديورانيمو زېرمې	انجينر توريالى رحماني
۱۵ : د هلمند اقتصادي جغرافيه	استاد عصمت الله نصرت
۱۶ : دهلمندښوونيز بهير	بهاوالدين
۱۷ : د هلمند سيند اوبه دچا په ګټه دي؟	توريالى سيستانى
۱۸ : د هلمند لرغوني سيمي او کلاګاني	فريد احمد فرهنګ
۱۹ : هلمند او کاکړۍ غاړې	عزيزاحمد تسل
۲۰ : دهلمند لويه ادې	محمدشفيق ژمن
۲۱ : هلمند په غزنوي دوره کي	بشيراحمد
۲۲ : هلمند په غوري دوره کي	محمدياسين کريمي(غوري)
۲۳ : هلمند دپوهني په ډګر کي	لالاخان خروټى
۲۴ : هلمندي رسنۍ	زين الله ستانکزى
۲۵ : هلمند کي دپام وړ عنا صر	حميدالله هيواد
۲۶ : هلمندى ګړدود	غلام نبي شاکر
۲۷ : دکجکي بند تاريخي شاليد	فضل باري فياض

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸ : ښېنوا پېژندنه   استاد حکمت الله ویاړ

۲۹ : هلمند دلرغوني ادب په غبږ کې

۳۰ : په منځنۍ ادبي دوره کې دهلمند نومیالي حمیدالله حمیدي

۳۱ : د هلمند په ۱۳ کلنه جګړه کې

د ماشومانو رواني حالت   پوهیالی عبدالمناف فردین

۳۲ : هلمند په بریتانیا کې(هلته د هغو سرتېرو لپاره چې هلمند ته دجګړې لپاره راځي هلمند ته ورته سیمه جوړه شوې چې سرتېري له وړاندې لاله دا ډول سیمې سره بلدتیا ولري.)

۳۳ : د هلمندۍ مېرمنو دژوند رښتینی انځور   نیلا پرهر

۳۴ : سویل لوېدیځ ولایت هلمند ته یوه لنډه کتنه   هلمندی

۳۵ : هلمند دمحمدزیو په دوره کې   سردارمحمد همدرد

۳۶: د سند – هلمند تمدن زموږ دتاریخ پیلامه   ژباړن: احسان الله اریتزی

۳۷: د هلمند په غېږ کې د لرغوني ادب دوره   خیر محمد همت

۳۸: د هلمند پښتني دودونه   بصیر الحق عادل

ټولې لیکنې تر نږدې (۴۷)لیکنو پورې رسېږي.

په یادو لیکنو کې اکثره لیکنې پر اصلي موضوع څرخېدې، ځینې فرعي او څنګزني موضوعات هم په کې وو، خو په خپله د هلمندوالو لیکوالو لیکنې د خورا دقت، ستاینې او پاملرنې وړ وې. د هلمند

ځوان نسل فرهنګیانو په دې سیمینار کې دا ثابته کړه چې دوی په زغرده د مسایلو، ستونزو، ماضي او حال د سپړلو او راتلونکو احتمالاتو د ارزونې وس لري. د سیمینار لیکنې دومره په زړه پورې وې

چې سړی یې بلې خوا ته نه پرېښوده، زړه یې هیله کوله چې ټوله لیکنه باید ولوستل شي.

په سیمینارونو کې چې معمولاً اوږدې لیکنې لوستل کېږي، پر ځینو ګډونوالو د خوب د غلبې راتګ حتمي او معمولي خبره ده، دلته هم پر یوه نیم د خوب یوه څپه راتلله، خو اکثرو ګډونوالو په پوره خوند، دقت او لذت د سیمینار لیکنې واورېدلې. دا د هلمند د هر اړخیزې څېړنې، ارزونې، پلټنې، تېر، حال او راتلونکې په باب خورا ګټور سیمینار و، سیمینار مازیګر ناوخته (شپږ) بجې پایته ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هلمند توت

کله چې سیمینار ختم شو، نو د ملي امنیت رییس ښاغلي (نعیم مومن) چې ددې سیمینار په امنیت ساتنه کې یې مهم رول درلود، مېلمانه د ملي امنیت ریاست ودانۍ ته دعوت کړل. هلته یې د توتو مېلمستیا جوړه کړې وه. توت او شړومبې دواړه تیار وو، نړدې

(شپېتو، اویا) تنو ته یې تیاری نیولی و، خورا خوندور توتان وو. دا چې شړومبې مو پرې له پاسه وڅښنه دا نو بیا بل کیفیت و، ماته یې د لغمان (۳۰ -۳۵) کاله وړاندې خاطرې رایادې کړې. کله چې وړوکی وم، نو زموږ کور ته ورڅېرمه د الینګار بهانده سیند بهېده، هلته د سیند غاړې ته د توتو ګڼې ونې وې، توتان به مو وشنډل، د سیند غاړې ته به مو یخ کړل، وبه مو خوړل او کله چې به ورسره شړومبې مل شو، نو هغه به بیا بل خوند و، تر شړومبې وروسته د سیند پر غاړه ترشنه سیوري لاندې او بیا د شنې کبلې له پاسه به مو څادر هوار کړ او بیا به نو د خوب ښاپېری پر سترګو د خوب څادر راخور کړ. د ماشومتوب هغه خوند او د ژوند اوسنۍ ستړتیاوې او غمونه که سره پرتله کړو، نو لکه خوب چې له ویښې سره پرتله کوې. توتان مو وخوړل، ښه خوند یې وکړ او د زړه له کومې مو کوربنو ته دعاګانې وکړې.

د بُست راډیو کتنه

د ملي امنیت ریاست کې د شړومبو تر مېلمې وروسته له استاد (عبدالستار ستوري) او د بُست راډیو خبریال(احمد شاه پاڅون) سره د بُست راډیو پر لوري وخوځېدو، تر (۱۵) دقیقو مزله وروسته هلته ورسېدو. بُست راډیو د لښکرګاه ښار د (لومړۍ) ناحیې په یوه دوه

پوړیزه ودانۍ کې فعالیت کوي. هلته مو د بُست راډیو مسؤل او د راډیو له نورو کارکوونکو سره چې دا مهال لاهم په راډیو کې وو، وکتل. د بُست راډیو له مسؤل ښاغلي (عبدالسلام ذاهد) څخه مو د راډیو په باب هر اړخیز معلومات ترلاسه کړل. بُست راډیو په مجموعي ډول (۳۰) کارکوونکي او، (۱۸) ساعته نشرات لري او په هلمند کې د راډیو ګانو په جمله کې هغه راډیو ده چې خورا ډېر اورېدونکي لري. له (عبدالسلام ذاهد) سره مو د بُست راډیو، نورو راډیوګانو او په ټولیز ډول په هلمند کې د ټول نشراتي بهیر په باب هر اړخیزې خبرې اترې وکړې. پټان صیب د راډیو د مشر (ذاهد) ترڅنګ، د راډیو له نورو کارکوونکو،له افتخاري همکار (عبدالستار ستوري) او نورو سره هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخیزه تلوېزیوني مرکې وکړې، د بُست راډیو خبریال (احمد شاه پاځون) له ما څخه هم هیله وکړه چې یوه راډیویي مرکه ورسره وکړم، هغه سره سټډیو ته لاړم، نږدې (۲۵) دقیقې مرکه مو وکړه چې اکثره پر فرهنګي مسایلو را څرخېدله.

د بُست راډیو کارکوونکو زموږ ډېر زیات عزت وکړ، ډول ډول جوسونه یې راوړل، چاې یې راوړ، له محبت او اخلاصه ډك مجلس مو ورسره وکړ او د فرهنګي کارونو د سرته رسونې لپاره مو د ګډې

ملګرتیا ژمنه وکړه. له هغوی څخه تر خدای پامانۍ وروسته، نږدې یوولس بجې وې، چې بُست هوټل ته ورسېدو، د ډوډۍ وخت نه و، خو کوربنو موږ ته یو څه تیار کړل، تر هغه وروسته خونې ته لاړم، هلته د ملي تحریك دوه ملګري (محمد اشرف) او (قاري بختیار) د مخه موږ ته منتظر وو. تر لږې دمې وروسته قاري بختیار راته یو ښکلی شعر په ترنم کې واوروه. د تحریك او نورو کارونو په باب مو له (محمد اشرف پروانه) او (سردارمحمد همدرد) ورور سره تفصیلي خبرې وکړې. تر (۱۲) بجو پورې مو هغوی سره مجلس وکړ، بیا هغوی د کور او موږ د خوب پر لوري لاړو.

اراکوزیا پوهنتون

د جوزا پر لومړۍ نېټه د شنبې سهار کله چې مو په بُست مېلمستون کې چاې وڅښه، نو د والي صیب یو سکرتر راته وویل : ((تاسو، فراهي صیب او انځور صیب یو ځای ته سفر لرئ))، ما وویل: ما خو ډېرو دوستانو سره وعده ایښې، که زه پاتې شم ښه به وي، که والي صیب له رسمي انډیوالانو سره لاړ شي، ښه به شي، که ماته اجازه راکړئ، خوشاله به شم، هغه وویل، نه! والي صیب ډېر ټینګار کړی، ستاسو تګ حتمي دی، (لس پنځه لس) دقیقې وروسته بیا راغی،ما ته یې

وویل: ځان تیار کړه، ما بیا وویل: که زه لاړ نه شم ښه به وي، دلته به دوستان وګورم، هغه بیا خپله خبره تکرار کړه، ویې ویل: ((ژر ځو، تر لس یوولسو بجو بېرته راځو.)) ما له نورو خلکو سره پر وعدې سربېره (بشر مل صیب) سره هم وعده کړې وه، بشرمل د دویم ټولګي زده کوونکی، د هلمند ادبي بهیر غړی، ښه شاعر دی او په ډېر کم عمر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پخو سړیو کارونه کوي، هغه نن په سباوون ټلوېزیون کې د کوچنیانو لپاره ټولنه پرانیستله، هغه سره مې ژمنه وه، خو د والي صیب د سکرتر او وروسته بیا د فراهي صیب په ټینگار د والي صیب له کاروان سره ملگری شوم. د هلمند د خلکو استازې نسیمه نیازۍ خور هم دا مهال په بُست هوټل کې له موږ سره یو ځای شوه. د امنیت رییس ښاغلی (نعیم مومن)، یو تن ډرېور، زه (یون) او (نسیمه نیازۍ) خور د امنیت رییس په مرمۍ ضد ډاټسن گاډي کې کېناستو، لومړی د ارکوزیا پوهنتون ته لاړو، په ارکوزیا پوهنتون کې د طب پوهنځي پرانیسته وه، دا پوهنتون چې (دري کاله) د مخه پر (۱۳۹۰) کامل جوړ شوی، ټول (۸۱۰ شاوخوا) محصلین او (۵۱) استادان لري، د پوهنتون ریس ښاغلی (قدرت الله یعقوبي) دی، پوهنتون په ښه معیار فعالیت

کوي، د هلمند خلك او محصلین ورڅخه خوشاله برېښېدل. د غونډې پیل د قران کریم د څو مبارکو ایتونو په تلاوت وشو، بیا ملي سرود وغږول شو، د پوهنتون رییس، لنډه وینا وکړه، بیا والي صیب د

ارکوزیا پوهنتون او په هغه کې د طب پوهنځي د پرانیستې په باب لنډې خبرې وکړې او دا یې د هلمند په تحصیلي ډگر کې یوه نوې

زیاتونه وبلله. په غونډه کې له کابل څخه پر راغلو مېلمنو ستاینلیکونه هم ووېشل شول.

بیا مو په گډه د طب پوهنځي د پرانیستې پټۍ پرې کړه او ټولو په گډه خوږه (شېریني) وخوړله، هغه کسان چې له والي صیب سره په سفر کې ملگري وو، هغوی راووتل او نورو خپلې غونډې ته دوام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناد علي پر لوري

کله چې مو د ارکوزيا پوهنتون د طب پوهنځي پرانيسته وکړه، نو د (ناد علي) ولسوالۍ پر لوري مو حرکت وکړ. د امنيت رييس په مخکې سيټ، زه او نسيمه نيازۍ خور په شاته سيټ کې ناست وو، دا نو په ټول عمر کې دې ولايت او دې ولسوالۍ ته زما لومړی سفر و. سهار لس بجې به وې چې د ښار له څنډو پر هغه پله پورې وتو چې لښکرګاه ښار له ناد علي (ناوې ، مارجې او ګرشك) ولسواليو سره وصلوي. سړکونه د خدای (ج) په فضل ټول پاخه شوي وو، ولسوالۍ ته

غځېدلې لاره هم په ښه او اساسي ډول رغېدلې وه.

د پاخه سړك تر څنګ کيندل شوي نهر د يوه عصري تمدن مظاهره کوله. د امنيت رييس دوه کاله مخکې پر لښکر ګاه ښار د طالبانو د بريد يادونه وکړه. هغه وويل: ((هغه مهال د هلمند سيند د وچکالۍ له امله تقريباً وچ شوی و؛ ډېرې کمې اوبه په کې وې، د سيند دې غاړې ته په سوونو طالبانو پر لښکرګاه ښار د بريد نيت درلود ، ان ويل کېږي چې انګرېزان هم ورسره همغاړي وو، پر ښار سخته جګړه ونښته، خو موږ او د ښار مدافعانو د انګرېزانو او نورو بهرنيانو له مرستې پرته

طالبان پر شا وتمبول، د طالبانو په سلګونو مړي دلته او هلته پر ځای

پاتې شول، کله چې انګرېزان زموږ له دفاع خبر شول، نو هغوی هم ځانونه راورسول، ډزې يې پيل کړې، دا نو بيا هغه مهال و چې طالب په سيمه کې هېڅ موجود نه و، لښکر ګاه او په مجموع کې هلمند سخت جنګونه زغملي دي، اوس د خدای فضل دی، موږ ګڼو ولسواليو ته د ځمکې له لارې سفرونه کولای شو. امنيت به نور هم ښه وای، که مرکزي حکومت هلمند ته پاملرنه کړې وای.))

نږدې (پنځلس کيلومتره) مزل به مو کړی و، هوارو، پراخو او ښېرازو ځمکو چې په ونو او شينليو پوښلې وې عجيبه منظره جوړوله، سړي چې نور وچکالۍ ځپلی او شاړو نيولی افغانستان ليدلی وي، نو د هلمند دا ولسوالۍ ورته داسې ښکاري چې د ختيزې اروپا کومه سيمه ګوري، نيمه ميکانيزه زراعت يې هغه چاته خورا خوند ورکوي چې له شينليو او کرنيزه مسايلو سره لېوالتيا لري. تر شل پنځه ويشتو دقيقو مزله وروسته اصلي هدف ته ورسېدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نادعلي او ښوونځي

والي صيب او د پوهنې کاري ټیم اصلاً مونږ ناد علي ولسوالۍ کې د ښوونځیو د پرانیستې لپاره بللي وو، دلته د یو ښوونځي د ودانۍ ډبره ایښودل کېده، دا لېسه په (څلور لارې) سیمه کې موقعیت لري چې دوی یې ((چهار راهي)) بولي او لېسه هم د (عبدالحی) لېسې په نامه یادېده.

د قران کریم د څو مبارکو ایتونو تر تلاوت او د ملي سرود تر غږولو وروسته لومړی د ناد علي ولسوال ښاغلي (انجنیر محمد ابراهیم خبرې وکړې. دی یو ځوان ولسوال و او له ظاهري څېرې او چلنده خورا

با استعداده ښکارېده، لومړی یې مېلمنو ته هر کلی ووایه، د امنیت په باب یې خبرې وکړې، په ناد علي کې یې د زده کوونکو په باب وویل چې ټول (دولس زره) (۱۲۰۰۰) زده کوونکي لرو، له هغې جملې څخه درې زره (۳۰۰۰) تنه نجونې دي.

وروسته د پوهنې رییس ښاغلي (عبدالمتین جعفر) خبرې وکړې، ده د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل: ((اوس مونږ په ټول هلمند کې (۲۵۲) بابه ښوونځي لرو، (۵۳) ښوونځي مو بېرته پرانیستل او (۱۳۰) ښوونځي لا هم تړلي پاتې دي. په (۲۵۲) ښوونځیو کې (۶۰) بابه

ښوونځي ودانۍ لري. په ټول هلمند کې (۲۵۲) ښوونځي دي چې (۷۲) یې لېسې دي.

په (۱۳۹۲) کال کې مو (۴۴) پروژې لرلې چې زیاتې برخې مو بشپړې کړې. د (عبدالحی ښوونځي) ودانۍ چې په څلور جریبه او (۷) بسوه ځمکه کې جوړېږي، هم د همدې پروژو له جملې څخه ده، دا ښوونځی (۱۲) درسي خونې او نور ملحقات لري.))

وروسته د هلمند والي ښاغلي الحاج محمد نعیم وینا وکړه، هر

کلی یې ووایه، د امنیت، د کوکنارو د کښت کمښت او نورو مسایلو په باب یې تر خبرو وروسته وویل: ((ناد علي کې اوس د خدای په فضل بند مکتب نه شته، (۷) ښوونځي بند وو، هغه هم خلاص شول))! والي زیاته کړه: ((په ناد علي کې د نجونو لپاره شپږ ښوونځي فعال دي چې یوه یې لېسه ده.))

د والي صیب تر خبرو وروسته دعائیه وشوه او بیا ټول راغلي هیئت چې فراهي صیب، انځور صیب، نسیمه نیازۍ او نور په کې شامل وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو په ګډه د ښوونځي د ودانۍ ډېره کېښوده. کله چې ډبره کېښودل شوه، یو سپین ږیری چې دیني عالم هم و او غټه لونګۍ یې پر سر وه، ویلې: یې چېرې دی (یون) صیب، چېرې دی؟ زه ورته یو چا

معرفي کړم، ویل یې دغه دی، هغه ویل نه دا نه دی، ما ویل، چې یون صیب به غټ سړی وي غټ غټ برېتونه به یې وي، غېږ به ترې نه چاپېرېږي، بیا نو غاړه یې راکړه، د مورشیدې دې شه ټول کابل دې وخوځوه، زموږ د زړه زنګ دې لرې کړ، یاره چې همدلته راسره پاتې

شې نو خورا خوند به وکړي. ما ویل، مننه، بیا بل وخت. له خلکو سره تر خدای پامانۍ وروسته مو مو یو څو دقیقې مزل وکړ. ولسوالۍ ته ورڅېرمه د (قلعه هزاره) په نامه یو بل ښوونځی چې تیار جوړ شوی و، د هغه پټۍ پرېکولو ته ورغلو، دلته هم د معمول په څېر د قرانکریم د څو مبارکو ایتونو تلاوت وشو، بیا ملي سرود وغږول شو، بیا د پوهنې

رییس خبرې وکړې، والي صیب خبرې وکړې، نسیمې نیازۍ چې د

هلمند د خلکو استازې ده، لنډه وینا وکړه،ناست کسان چې ټول شمېر یې تر سلو تنو نه زیاتېده، نجونې او هلکان په کې شامل وو، یو شمېر یې قومي مخور وو، ټول د همدې شاوخوا سیمې اوسېدونکي وو. نیازۍ خور دې خلکو ته په خطاب کې وویل: ((زه هم د همدې ولسوالۍ یم، ستاسو خور یم. تاسو ټول باید زده کړې وکړئ.

خصوصاً خویندو ته مې خطاب دی. که ما زده کړې نه وای کړې، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې په پارلمان کې ستاسو نمايندګي نه شواى کولاى، نو ټول بايد تعليم ته مخه وکړو، له تعليم پرته مو د خلاصون هېڅ بله لاره نه شته، تردې وروسته د ښوونځي پرانيستــه وشوه. دا ښوونځى د (قلعه هزاره اناڅيه) نومېده، يوازې د نجونو لپاره و ، ښه په بنستيز ډول جوړ شوى و، څوکۍ او مېزونه يې ټول په ښه مستحکم ډول جوړ شوي وو، د

دېوال پر مخ تورې تختې او سپين تباشير سړي ته خپل ماشومتوب او د ښوونځي دوران رايادوه. کله چې مو ښوونځى پرانيست، نو د ښوونځي د مسوولينو او معارف چارواکو له خوا په غونډه کې راغلو مېلمنو ته د ملي دود په توګه د عزت لونګۍ هم ور پر سر شوې. د دغه ښوونځي تر کتنې وروسته مو يو کرنيز مرکز هم وکوت چې هغه هم نوى جوړ شوى و، هلته د بېوزلو ښځو او کونډو لپاره يو کورس هم ترتيب شوى و، د هلمند د کرنې رياست له خوا بېوزلو مېرمنو او کونډو سره (دوه، دواوزې) مرسته هم کېدله. دا کار که څه هم هلته د ښځو او نورو خلکو له خوا تائيد شو، خو ويل يې چې د (اوزو) قيمت خورا لوړ دى، يوه اوزه په (دېرش زره) افغانۍ تمامه شوې وه. ددې مرکز تر ليدنې وروسته د لښکرګاه ښار پر لوري وخوځېدو. دولس نيمې بجې وې، چې لښکرګاه ته ورسېدو.

د ملي تحريك غونډه

کله چې له نادعلي ولسوالۍ څخه لښکرګاه ته راغلو او بيا بُست مېلمستون ته نو ښه ستړي وو، ژر مې پر ځان اوبه تېرې کړې، سردار محمد همدرد صيب او حاجي صيب محمد اشرف ته مې زنګ وواهه، هغوى وويل: د مدني ټولنو په دفتر کې د تحريك ملګري راټول شوي او ستاسو انتظار باسي. زه او پټان صيب سملاسي د مدني ټولنې پر لوري وخوځېدو، تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته ورسېدو. د مدني ټولنې په دفتر کې د ملي تحريك (۱۵-۲۰) تنه هغه ملګري سره راټول شوي وو، چې د لښکرګاه له ښار او نږدې سيمو څخه وو، د وخت د کمښت له امله مو په ولسواليو کې د تحريك نور غړو ته زحمت ور نه کړ. تر پېژندګلوۍ وروسته مو غونډه پيل کړه.

غونډه د ښاغلي (ملا عبدالرشيد) له خوا د قران کريم د څو

مبارکو ايتونو په تلاوت پيل شوه، بيا د ملي تحريك غړي ښاغلي (محمد اشرف) هر کلى وواېه او ددې غونډې د جوړېدو اړتيا يې په ډاګه کړه، بيا د مدني ټولنې مشر ښاغلي (سردار محمد همدرد) خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړې او په هلمند کې یې د ملي تحریک د څانګې د جوړېدو پر اړتیا ټینګار وکړ، دغه راز یې د مدني ټولنې په استازۍ د همکارۍ ژمنه وکړه، وروسته ښاغلي ډاکټر (شمس الرحمن) په هلمند کې د تحریک د منظمو تشکیلاتو د جوړېدو غوښتنه وکړه او و یې ویل: په هلمند کې د ملي تحریک مینوال او لېوال خورا زیات دي، څومره چې ژر کېږي، باید د تحریک څانګې په هلمند کې فعالې شي، نورو ځوانانو هم په

ترتیب سره خبرې وکړې. د هېواد پر ځوان نسل یې پر پانګونې ټینګار وکړ. د تحریک غړو په یوه خوله د ډار او وېرې پر وړاندې د تحریک ملي مبارزه وستایله. د تحریک په غړو پسې ما خپلې خبرې وکړې، د تحریک پر تېرو فعالیتونو مې رڼا واچوله، د تحریک د اوسنیو فعالیتونو په باب مو بحث وکړ او راتلونکو احتمالي فعالیتونو او پلانونو ته مې ګوته ونیوله. د تحریک ټولو غړو په تېره موده کې د تحریک د غړو فعالیتونه وستایل او راتلونکي ته یې لاهیله منتیا ښکاره کړه. د غونډې په پای کې پرېکړه وشوه چې لومړی به په هلمند کې د تحریک د خپلو غړو په خوښه له خپله منځه یوه لاړښوده جرګه یا شورا جوړه شي، دا شورا به ورو ورو د تحریک د څانګو د جوړېدو په اړه پرېکړه کوي، بیا به لومړی په لښکرګاه او وروسته به په ولسوالیو کې د تحریک څانګې جوړوي. غونډه په دعایې سره پایته ورسېده.

بُست پروډکشن

کله چې مې د تحریک له غړو سره غونډه پایته ورسېده، نو د تحریک یو غړي راته وویل چې دلته د (بُست پروډکشن) په نامه یو پروډکشن کار کوي، د هغه مشر او څو تنه ملګري یې راغلي، تاسو سره ګوري، ما ویل مهرباني وکړه، رایې وله، د خونې په یوه ګوټ کې کېناستو، (محمد اصف دلاور)، د بُست پردوډکشن موسس راته لومړی خپل پنځه تنه ملګري راوپېژندل، بیا یې د بسُت پروډکشن په باب معلومات راکړل، ویې ویل له تېرو درې څلورو کلونو راهیسې فعالیت کوو، مستند فلمونه جوړوو، فلمونه هم ژباړو او دوبله کوو یې هم.

محلي ټلویزیونونه زموږ تولیدات نشروي، اوس تر (۲۵) زیات ممثلین لرو، لنډ کمیډي فلمونه هم جوړوو، ستیج ډرامې هم، د هر یوه بېلګه یې په کمپیوټر کې راښکاره کړه، ما دلاور صیب ډېر وهڅاوه، رښتیا هم ډېر زړور هلک دی، چې په یوه تنګ او اغزن چاپېریال کې یې د هنري کارونو لپاره لاره پرانیستې ده، دلاور وویل: پخوا ډېرې موسسې فعالې وې، موږ څخه یې د پروګرامونو د جوړېدو غوښتنه کوله، زموږ تولیدات یې هم اخیستل، خو په دې وروستیو وختونو کې ډېر شیان پر ټپه ولاړ دي. ما دلاور صیب ته وویل، ښه ده چې په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو ودرېږو، ورو ورو پرمختګ تر یو ناڅاپي پرمختګه ښه دی، یو بل سره به ملګرتیا کوو، هیله ده چې د هلمند پر مارکیټ سربېره د هېواد نورو برخو ته هم خپل تولیدات ورو ورو رسوو.

د بُست پروډکشن پر کارونو خورا خوشاله شوو، خو وخت نه و چې

د هغو د عملي کارونو جریان مې له نږدې څخه کتلی وای، بل وخت ته مې ورسره ژمنه وکړه، له دوی مو خدای پاماني واخیسته.

تر هغه وروسته(امیري) هوټل ته لاړو، هلته د ولایتي شورا په نویو ټاکنو کې بریالي کاندید، ښاغلي (حاجي عبدالکریم اتل) موږ ته ډوډۍ تیاره کړې وه، هلته توپان وزیری صیب او نور ملګري هم وو، خورا خوندوره ډوډۍ وه، لوکس او پاك هوټل و، د هوټل کارګرانو د افغانستان له درې رنګه بیرغ څخه کمیسونه جوړ کړي وو، خورا ښه ښکارېدل. ډوډۍ خوندوره او هوټل خورا ښایسته وو.

بُست پوهنتون

په (امیري) هوټل کې تر ډوډۍ خوړلو وروسته د مېلمستون پر لوري وخوځېدو، هلته له رسېدو سره سم بیا هم موټر ولاړ وو، موږ ته یې وویل چې بُست پوهنتون کې غونډه ده، والي صیب او ټول مېلمانه هلته ځي، موټر کې کېناستو تر لس دقیقو مزله وروسته بُست پوهنتون ته ورسېدو. (۱۵) کم څلور بجې وې چې غونډه پیل شوه، د غونډې

لپاره خورا ښه ترتیبات نیول شوي وو. غونډه له معمول سره سم د قران کریم د څو مبارکو ایتونو په تلاوت سره پیل شوه. ورپسې ملي سرود وغږول شو. بیا د بُست پوهنتون عمومي رییس ښاغلي (احمد جان پوپل) خبرې وکړې، هغه وویل: بُست پوهنتون پر (۱۳۹۱ل) کال تاسیس شو، اوس د طب، انجنیري او کمپیوټر ساینس پوهنځي لري، (۶۰۰) محصلین همدا اوس په دې پوهنتون کې زده کړې کوي. ورپسې د بُست پوهنتون علمي مرستیال خبرې وکړې، بیا د هلمند والي (حاجي

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد نعیم) خپله وینا وکړه او په هلمند کې یې په تحصیلي ډګر کې وروستۍ بریاوې وستایلې، ده په لښکرګاه کې د درېیو خصوصي

پوهنتونو شتوالی په تحصیلي برخه کې غوره پرمختګ وباله، ورپسې استاد غلام نبي فراهي، استاد حبیب الله رفیع، د امنیت رییس (نعیم مومن) او بیا ما (یون) خبرې وکړې، د بُست پوهنتون پرمختګونه مو د

ستاینې او خوښې وړ وبلل. د غونډې په بهیر کې ددې پوهنتون علمي مجله (بُست پوهنتون) هم ووېشل شوه، خورا ښه علمي او خوږه مجله وه، د غونډې په پای کې له کابل څخه راغلو مېلمنو ته ستاینلیکونه هم ورکړل شول.

غونډه پر دعایې سره پایته ورسېده، بیا مو د بُست پوهنتون څلور پوړیزه ودانۍ، درسي او اداري خونې وکتلې، خورا عصري، پاکې

مجهزې او مکملې وې.د عصر اکثره غوښتنې په کې پوره شوې وې، د مرکز کابل تر خصوصي پوهنتونو یې سیستم، سویه او سلیقه لوړه ښکارېده، سرې ته یې ژر تر ژره د تدریس اشتها راوستله، له ښاغلي احمد جان پوپل څخه مې د هغه د سلیقې، سویې او پوهې له امله مننه وکړه، زه پر دې هم خبر وم چې ښاغلی پوپل د یوې درنې کورنۍ غړی دی، دا معلومات مې هم درلودل چې پلار یې ښاغلی (حاجي ادم خان

پوپلزی) دا شېر کاله کېږي په بګرام کې د کورنیو او بهرنیانو له خوا د کوم تور په تور بندي دی، عجیبه خبره خو دلته دا ده چې ویل کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يې د طالب او القاعدې په تور بندي دی، زوی يې په اقتصاد او حقوقو کې دوه ماسترۍ لري او د سيمې په کچه يې يو ښکلی پوهنتون

جوړ کړی دی، پښتون خو وي همداسې چې د دومره ستر علمي مرکز جوړول يې هم له توره نه شي سپينولای.

د پوهنتون په ليدو خورا خوشاله شوم، فراهي صيب ته مې وويل چې يو ځل دوه خو به تدريس ته راځو، د پوهنتون ليدنې زموږ په ذهن کې يوه خوږه خاطره پرېښوده او جوړونکي ته مې د زړه له کومې دعا وکړه.

د لښکرګاه واټونه

د بُست پوهنتون تر ليدنې وروسته د امنيت ريس (نعيم مومن) موږ تر بُست مېلمستونه ورسولو. نسيمې خور وويل: سبا تاسې روان ياست، خو د لښکرګاه ښار مو ونه ليده، زه خپل موټر راغواړم چې ښار درباندې وګورم، دا مهال دلته د امنيت کورلا موټر ولاړ و، امنيتي مسؤل وويل، ستاسو د امنيت مسؤليت زموږ پر غاړه دی، تاسې چې

هر چېرته ځئ، موږ درسره يو، خپل موټر مه راغواړئ، همدې کرولا موټر تورې ښيښې لرلې، په هغه موټر کې کېناستو، د هلمند د مرمرو فابريکې له څنګه تېر شو، د ښار واټونه خورا ښکلي او لوی وو، د ښار ټول سړکونه او فرعي سړکونه پاخه وو، نسيمې خور وويل، اول (زاړه) بازار ته ځو، هلته ډېر ښه ايسکريم خرڅېږي، هلته ځو، لومړی هلته ورغلو، نسيمې خور وويل، موږ چې واړه وو کله چې به له لېسې څخه رخصت شو، نو دې ايسکريم ته به ضرور راتلم، خورا خوندور ايسکريم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، هغه خوند چې زما په خوله کې دی، تر اوسه مې نه هېرېږي. ما ورته وویل، ګوره هسې مزه به ونه کړي، دې وویل وبه یې ګورې ډېر خوندور دی، ژر یې هلته ورسولو، ډرېور کښته شو، ((رووف شېرېخ والا)) څخه یې ژر موټر ته ایس کریم راوړ، نسیمې خور وویل: څنګه دی؟ خوندور دی که نه؟ سره له دې چې ډېر خوندور نه و، متوسط و، خو ما ورته وویل: ډېر خوندور دی. ما ورته زیاته کړه دېته چې سړی وړوکی وای، پیسې هم ورسره نه وای او له مکتبه هم راتښتېدلای وای، نو بیا دې دا ایس کریم خوړلای وی، نو عجب خوند به یې کړی وای، ته یې چې خوندور ګڼې، دا د همغه ماشومتوب خوند او خاطره ده، ما وویل: یو سړی و، (اش) یې کله نه و خوړلای، یو چا ورته ډېر صفت کړی و، ورته یې ویلي وو: کله چې ښار ته لاړې، نو پلان هوټل ډېر ښه (اش) پخوي، حتمي به یې خورې، داسې خوندور دی چې خوند به دې په عمر کې له خولې څخه ونه ځي. کلیوال سړی چې ښار ته راغلی و، نو د هوټل شاګرد ته یې وویل (اش) راوړه، هغه ورته عاجل (اش) راوړ،

ده وخوړ، خو په خوند یې پوه نه شو، بیا یې نور شیان ورته راوړل، هغه یې هم وخوړل، څو شېبې وروسته یې بیا غږ وکړ، و هلکه! اش راوړه،

د شاګرد فکر نه شو، بیا یې په زوره غږ وکړ، و هلکه (اش) راوړه اش!، هغه ورته وویل اش خو مې راوړ! ده وویل رادې وړ؟ هغه وویل هو! ده وویل: څه شو؟ هغه وویل ودې خوړ، ده وویل ښه ومې خوړ، هغه وویل هو! نو ده وویل: ښه ومې خوړ، نو څومره مزه به یې کړې وي!؟

ما نسیمې خور ته وویل چې دې ایسکریم ته همغه د (اش) اشتهاه په کار ده، نسیمې خور هم سخت وخندل، ما نسیمې خور ته وویل، ایس کریم به هم خورو، خو ښار کې به هم ګرځو، خکه چې وخت ضایع نه شي، د ښار ډېری واټونه مو وکتل، نسیمې خور خپل نوي کور ته بوتلو، ښایسته کور یې جوړ کړی و، ما ورته وویل، وکیل چې کور، دېره او هوجره ونه لري، تر دې وروسته ډېره سخته ده چې یوازې په وچ وعظ او نصیحت سیاست وکړي او خپل پلانونه عملي کړي. د نسیمې

خور د کور تر کتنې وروسته بیا ښار کې د ببلاببلو واټونو پر لیدو مصروف شو، دا وخت مې نسیمې خور ته وویل: د (هلمندوال) صیب مرحوم کور راته پیدا کړه چې هلته لاړ شم، زامنو ته یې فاتحه وکړم، هلمندوال صیب د هلمند یو تکړه قومي مشر و، په ببړنۍ لویه جرګه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اساسي قانون په لويه جرګه کې د هلمند د خلکو استازی و، ډېر هېواد پال او ملي شخصيت و، زما ډېر دوست و، تر مړيني د مخه يې راته زنګ وواهه چې زه سخت مريض يم، هندوستان ته د درملنې لپاره ځم، دا دنيا فاني ده که زه لاړم، نو زامنو ته مې وصيت کړی چې (يون کاکا) مو کومه خبره کوله، هغه به ضرور منئ، نو ستا به امر وي او د ورېرونو به دې غاړه . د هلمندوال صيب خبرو، همغه وخت ډېر ولړزولم، دا په ټلېفون کې د هغه وروستۍ خبرې وې، ما بيا نه هلمندوال صيب وليد او نه مې ورته خبرې واورېدې، کله چې هلمند ته لاړم، نو اول مې د هلمندوال صيب د کور او زامنو پوښتنه وکړه، زموږ هلمندي ملګرو هلمندوال صيب ډېر ښه پېژنده، د هغه مشر زوی (عزت الله هلمندوال) يې هم پېژنده، پر لومړۍ شپه يې ورته ډېر زنګونه ووهل، خو رخ نه شو، موږ سره چې په موټر کې کوم امنيتي ملګری و، هغه وويل، ما د هلمندوال صيب کور ليدلی، هلته به ورشو، تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته ورسېدو، د هلمندوال صيب مشر زوی (عزت الله هلمندوال) په کور کې نه و، کشر زوی يې راووت، هوجرې ته ورسره ننوتو، دعا مو ورته وکړه او ژر راووتو.

دا وخت نسيمي خور وويل: زما ورونه (عزيز) او (حفيظ الله) ستا ډېر مينوال دي، هر وخت تاسو يادوي (عزيز) يوه (وارلس ټي وي شبکه) جوړه کړې ده، افغاني چينلونه ټول په کې دي، (ژوندون) هم په کې دی، هغه به هم وګورې، يوازې څو دقيقې به ورسره پاتې شو.

تر يو څو دقيقو مزله وروسته هلته (عزيز وارلس نېټورک) ته ورسېدو.د نسيمي خور ورونو هر يو (عزيز) او (حفيظ الله) موږ ته تود هر کلی ووايه او تودې غېږې يې راکړې، ډېر زيات خوشاله شول،

هغوی وويل، لکه خوب چې ګورو، دا زموږ يو ارمان وچې تا به ګورو او هغه هم په هلمند کې. حفيظ الله وويل، هلمند ته بايد د ډېر وخت

لپاره راشې، په دومره لنډ او تنګ وخت کې زموږ تنده نه ماتېږي، (حفيظ الله) د سيمه ييزو شوراګانو مشر دی، ډېر زيات اجتماعي روابط لري، هغه وويل، په سوونو سپين ږيري او مشران به درته دعوت کړم، ټول درته سخت احترام لري، خپله تګلاره به ورته بيان کړې، ما وويل، که ژوند و، بيا به راشم، د ډېر وخت لپاره، اوس خو لنډ تنګ رسمي سفر و. ښاغلی (عزيز) دا نېټورک داسې جوړ کړی چې لين نه غواړي، يو بکس دی هغه کې يې (۳۰-۴۰) چينلونه اعيار کړي دي،(څلور زره افغانی) قيمت لري، د هلمند ولسواليو ته خدمات وړاندې کوي، هر څوك کولای شي، ددې بکس په اخيستلو سره افغاني چينلونه په اسانۍ سره وګوري، دا مهال د نسيمي خور وراره (داود) او ښاغلی (نجيب) د افغان ټليکم مشر هم حاضر وو.له هغوی څخه مې مننه وکړه او کورودانی مې ورته وواېه، ډېر ټينګ ست يې راته وکړ، خو موږ ترې په وچ زور اجازه واخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت بابا پارك

د (عزیز وارلس نېټورک) تر کتنې وروسته د هلمند پر سیند پر تړل شوي پله پورې وتو، د (ملت بابا پارك) ته ورغلو، دا خورا ښایسته، ښکلی او شین پارك دی ،ځوان پارك دی، نږدې (شل جریبه) مساحت به لري، ځینې ودانۍ، کانتین او د خولي ودانۍ هم لري. خو ودانۍ یې اوس اکثره ګرېدلي دي، رنګ یې هم اوښتی، د پارك په منځ کې یو سټیج دی، چې چت ته یې زینه هم پورته شوې. پارك ډېر ښایسته دی، خو عزت یې لکه څنګه چې پکار دی، هغسې نه کېږي،

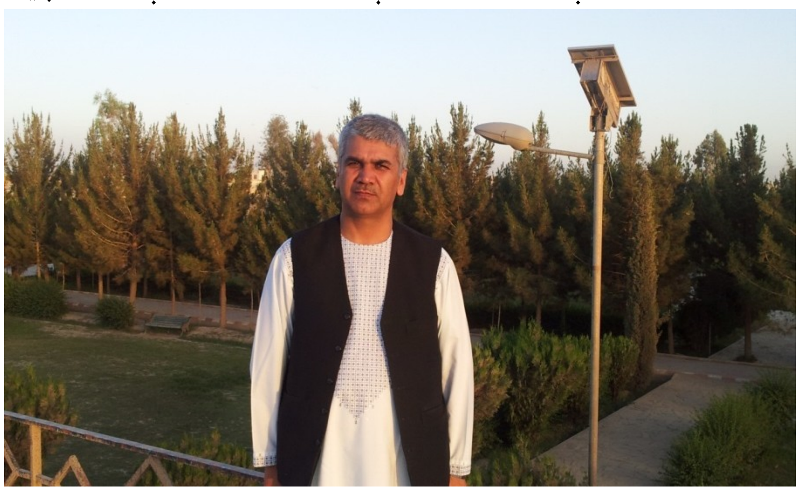

نسیمې خور وویل، دا پارك د (اسدالله وفا صیب) او (ګلاب منګل صیب) په وخت کې خورا ښایسته و، خو اوس دا دی ورځ په ورځ خرابېږي. څو دقیقې په پارك کې وګرځېدو، هم خوشاله شو او هم خفه، ګڼ شمېر ځوانان پارك ته راروان وو، لوبې او ساعتیرۍ یې کولې، د وتو پر وخت د دروازې ساتونکي، چې ټکټونه یې په لاس کې وو، په خورا مینه خلاصه غېږ راکړه: یون صاب مولا دې راوله! نسیمې خور وویل: ټول هلمندوال دې پېژني، معرفۍ ته دې اړتیا نه شته، هغه ته

مې وویل: خلك مفت راځي، که ټکټ ورکوي؟ هغه وویل، نه ټکټان ورکوو، اوس مو دا کار پیل کړی، چې په همدې پیسو دا ویجاړ ځایونه بېرته جوړ کړو او د پارك خدمت وکړو، دې وروستۍ خبرې بېرته لږ خوشاله کړم، هغه ټینګ هرکلی او ټینګ ست وکړ او موږه ټینګه خدای پامانی وکړه او بېرته د سیند دې غاړې ته پر پله راواوښتو، دلته هم هغه پارك ته ورغلو چې د هلمند د سیند پر غاړه جوړ شوی،

ډېر لوی نه دی، خو ګڼه ګوڼه په کې ډېره وي، دا د (میرویس نیکه پارك) نومېږي. مازیګر لمونځ نور په قضا کېدو، ژر مې هلته په جومات کې دوه رکعته مسافرانه لمونځ وکړ، څو شېبې نور هم هلته تم شو، هر ځوان چې به زموږ له څنګه تېرېده، یو سټړی مشې او د یادګاري عکس د اخیستلو غوښتنه به یې کوله، ماښام په نږدې کېدو و، بُست مېلمستون چې موږ په کې اوسېدو هغه هم دلته ډېر نږدې و، هلته ستانه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلمند سیند مشاعره

په مېلمستون کې تر یو څه دمې وروسته، بیا احوال راغی چې مشاعره تیاره ده، مشاعره لـه پـلان سـره سـمه جـوړه شـوې وه، د (لښـکرګاه ورزشـي سـټېډیم) د مېلمنـو هـر کلـي تـه انتظـار ایسـته،

سـټېډیم پـه ولایتـي کچـه خـورا ښـکلی او شـین دی، ټاکـل شـوې وه مشاعره تر ماښام لمانځه وروسته پیل شي، خو ځرنګه چې زموږ په هېواد کې هېڅ کار پر وخت نه پیلېږي او نه ختمېږي، مشاعره هم تر ټاکلي وخته څه وروسته یانې څه کم نهه بجې پیل شوه، د مشاعرې تر

پیل د مخه مې ګڼو هلمندوالو او جګړه ځپلو معلولو هېوادوالو سره یادګاري عکسونه واخیستل.د مشاعرې سټېج ښکلی و، خو رڼا په کې سمه خوره نه وه، نو ځکه خو یې تصویر ډېر روښانه نه برېښېده،

لـومړۍ د قـران کـریم څـو مبـارك ایتونـه تـلاوت شـول، بیـا ملـي سـرود

وغږول شو، بیا والي صیب شاعرانو، مېلمنو او هلمندوالو ته هر کلی ووایه او د هلمند سیند مشاعرې د تاریخ او ځرنګوالي په باب یې رڼا واچوله، په مشاعره کې له کابل، ختیزو ولایتونو، کندهار او شاوخوا ولایتونـو او کـوزې پښـتونخوا څخـه ګڼـو شـاعرانو ګـډون کـړی و. د مشاعرې په پیل کې یو څه بې نظمي هم وه او شعرونه هم یو څه بې

خونده او اوږده وو، مشاعره یې د پیکه والي خواته بیوله، خو وروسته هم نظم ښه شو او هم شعرونه خواږه شول. دغه لاندې شاعرانو خپل شـعرونه او نظمونـه واورول: بریـالی هلمنـد، سـردار محمـد همـدرد، محمد اسمعیل شریعت یار، ملا محمد حنیفي، انجنیر محمد داود فرهنګ، سید محمد حیرت، عبدالهادي عمری، شریف الله دوست،

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد قیس هاشمي، علیشاه مظلومیار، جانان نجات مل، سردار محمد صدیقي، عطا محمد سیلا، زمری بستی، نظر محمدنیازی، حبیب الله رفیع، عبدالغفور لېوال، لال پاچا ازمون او ځینې نورو شاعرانو خپل شعرونه واورول.

په ټولیز ډول ښه مشاعره وه، شعرونه اکثره پر ملي وحدت، اسلامیت، هېواد پالنې، سولې او نورو مسایلو څرخېدل. یوولس بجې وې چې د یو تن مسؤل له خوا راته وویل شول چې بُست مېلمستون ته ځه، ډوډۍ تیاره ده او مشاعره هم نوره په ختمېدو وه، که څه هم ما

غوښتل تر پایه مشاعرې ته کېنم، خو ټینګار یې وکړ چې ډوډۍ وخورئ که مشاعره اوږده شوه، نو بېرته به راشئ، موږ چې کله مېلمستون ته ورسېدو، تر یو څو دقیقو وروسته احوال راغی چې مشاعره هم پایته ورسېده.

نړیوال (انټر نېشنل کمپلیکس) روغتون

د شپې تر ناوخته پورې ناست وو، یوه بجه له سردار محمد همدرد صیب سره د هغه د روغتون لیدو ته لاړو، همدرد صیب په یوه څلور پوړیزه ودانۍ کې یو خصوصي روغتون جوړ کړی و، په دې روغتون کې ټول (۱۵) ډاکټران کار کوي او پر یوه وخت د (۲۵۰) ناروغانو د درملنې وس لري. د هلمند او شاوخوا سیمو ناروغان دلته راځي، فیس یې هم خورا ارزانه دی، د شپې مو له نوکریوالو ډاکټرانو سره هم وکتل. د روغتون د بېلا بېلو څانګو تر کتنې وروسته بېرته د مېلمستون پر لوري وخوځېدو، په لاره کې هم له دېخوا او هم له اخوا

پولیسو ودرولو؛ درېش یې وکړ، د شپې نوم یې وغوښت، خو چې همدرد صیب ورته وویل: مېلمانه دي، نو په ډېر عزت یې موږ ته اجازه راکړه. کله چې مېلمستون ته راورسېدو، نو ښه د مزې سترې وو، زما خو له سهار راهیسې په نس درد و، خو د غیرت په خاطر مې ځان ټینګ کړی و، د شپې ډېر ناراحته وم په ډېرې سختۍ مې خوب وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سفر وروستۍ ورځ

د یکشنبې سهار چې پاڅېدو، نو تر چای وروسته ټولو ملګرو د بېرته تګ تیاری نیوه، موږ هم غوښتل چې لاړ شو، خو څرنګه چې زموږ ټکټونه یو طرفه وو، نو په افغان جیټ الوتکه کې ځای نه و، همدرد صیب موږ ته په (کام ایر) کې ټکټونه واخیستل، د افغان جیټ الوتنه سهار پر (۸) او د کام ایر الوتنه ماسپښین پر درې بجې وه.

د والي صیب سکرتر ماته زنګ وواهه چې ستاسو ټکټ افغان جیټ کې هم شته، خو ما ورته وویل، چې زه خپل ټیم سره یو ځای ځم، څو شېبې وروسته مې همدرد صیب ته وویل چې پاتې ملګري به وګورو، هغه وویل، زه به نور میټنګونه تنظیم کړم، دا وخت (حاجي بشیر)، د هغه ورور (حاجي روح الله) او دوه تنه نور ملګري راغلل، هغو سره مې پر بېلابېلو فرهنګي مسایلو خبرې وکړې، حاجي بشیر زموږ انډیوال دی، دوبۍ، هلمند او کندهار کې د سوداګرۍ کاروبار لري، هلمند ته زموږ له راتګ څخه خبر شوی و، نو ځکه زموږ لیدو ته راغی، په هلمند کې یې د تحریك د دفتر پر جوړېدو ټینګار وکړ او هم یې په ولسوالیو کې د څانګو د جوړونې غوښتنه وکړه. ښاغلي حاجي بشیر سره نورو ملګرو هم د تحریك د پراختیا غوښتنه کوله. حاجي صیب بشیر سره لا مجلس پایته نه و رسېدلی چې سباوون ټلوېزیون ته د تلو وخت راورسېد، له حاجي صیب بشیر څخه مو له ناچارۍ اجازه واخیسته او خدای پاماني مو ورسره وکړه.

سباوون راډیو ټلوېزیون

سهار لس بجې به وې چې، فرید احمد فرهنګ صیب ما پسې راغی، همدرد صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون له مسؤل، ښاغلي (میرویس پاڅون) سره وعده ایښې وه. فرهنګ صیب، زه (یون) او زما یوه کمره مین او همدرد صیب د سباوون ټلوېزیون دفتر ته لاړو. په لاره کې فرهنګ صیب د هلمند بېلابېل واټونه راوپېژندل چې اکثره د

افغانستان د بېلابېلو ولایتونو په نومونو وو، ننګرهار، هرات، کندهار، لغمان، بلخ او نور واټونه، ما ورته وویل، دا د ملي وحدت او د هېواد د بېلابېلو ولایتونو له پېژندنې سره ډېره مرسته کوي، د ښار واټونه خورا پراخه وو. فرهنګ صیب ته مې وویل: یو انګرېز عالم وایي: که غواړئ د یوه ښار د وګړو فکر معلوم کړئ چې پراخ دی او که تنګ، نو د ښار واټونه، کوڅې او سړکونه یې وګورئ، چې پراخ دي که تنګ؟ که پراخ وو فکرونه یې هم پراخ دي او که تنګ وو، نو د خلکو نظرونه یې هم تنګ دي، اوس چې د هلمند د لښکرګاه ښار واټونو ته سړی ګوري، د انګرېز پوه د خبرې په مصداق د خلکو نظرونه یې د پراخۍ څرګندونه کوي.

څو دقیقې وروسته هلته ورسېدو، د ټلوېزیون مشر (میرویس پاڅون صیب) او د سباوون ټلوېزیون، نورو کارکوونکو موږ ته تود هرکلی وواېه، پاڅون صیب د سباوون راډیو ټلوېزیون په اړه ټول معلومات

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي راډيو ټلوېزيون

د سباوون ټلوېزيون تر کتنې وروسته د ملي راديو ټلوېزيون پر لوري وخوځېدو، د ټلوېزيون مشر او نور ملګري يې موږ ته منتظر وو. د ټلوېزيون مشر موږ ته تود هر کلي ووايه، ښاغلي (حيات الله داوري) خورا تکړه ځوان او د خوستيو ورونو په اصطلاح خورا ښايسته (ژنی)

دی. د ټلوېزيون پر بېلا بېلو دفترونو يې وګرځولو، د هلمند ټلوېزيون خورا ښې ستېډيو ګانې درلودې، نوي وسايل په کې نصب وو. په ولايتي کچه بشپړ ټلوېزيون ښکارېده، سليقه يې هم د نورو حکومتي ادارو په انډول ښکلې وه، خو د ټلوېزيون د مشر په وينا دولتي بروکراسي يې خلاص لاس ته نه پرېږدي؛ تر څو يې چې ضروري غوښتنې عملي کېږي، هغو خپل ارزښت له لاسه ورکړی وي. دی وايي موږ چې کوم شی غواړو، تر هغه چې له مرکزه يې منظوري راځي، ډېر وخت پرې تېر وي. د ټلوېزيون مشر ښاغلي (حيات الله داوري) موږ د ټلوېزيون پر احاطې هم وګرځولو،(نږدې شل جريبه) ځمکه لري. شنو ونو، د ټلوېزيون انګړ ته خورا ښکلا ورکړې وه. له ننګرهار پرته فکر نه کوم چې بل هېڅ کوم ولايت دې د ټلوېزيون دومره شنه ساحه ولري. ښاغلي (حيات الله داوري) د راډيو ټلوېزيون په باب پوره معلومات

راکړل، پاڅون صيب له (۱۳۸۷ل) کابل راهيسې د ياد ټلوېزيون د جوړونې لپاره هلې ځلې کولې خو راډيو يې لا تر دې د مخه جوړه کړې وه، تر څو کلن زيار وروسته يې هلو ځلو رنګ راوړ او ټلوېزيون هم جوړ شو، اوس د هلمند د لوی ولايت په کچه دا خورا ښه رسنيز مرکز دی. په دې راډيو ټلوېزيون کې اوس تر (۳۰) زيات ځوانان پر رسنيز فعاليت بوخت دي. ټلوېزيون دوه ستېډيوګانې لرلې چې په ښه ډول جوړې شوې دي. پاڅون صيب وويل، : اوس يې راډيو ټلوېزيون

ته خپله ځمکه اخيستې او اينده کې به ښکلې ستېډيوګانې په کې جوړې کړي. د ټلوېزيون او راډيو د ستېډيوګانو تر کتنې وروسته د ياد ټلوېزيون يو خبريال (صفت الله زاهدي) زه يوې مرکې ته وبللم ، د مرکې محور يې اکثره پر سياسي او انتخاباتي مسايلو راڅرخېده، همغه پوښتنې يې راڅخه وکړې چې اړتيا يې وه. کشش په کې و او د ورځې مسايلو، اندېښنو او ابهاماتو ته د رڼاوي ضرورت په کې و، سباوون ټلوېزيون کې تر يو ساعت زيات پاتې شو. د دې ټلوېزيون او راډيو په ليدو مې هيلو نورې هم په زړه کې غزونې وکړې. د پاڅون صيب له ډېر ټېنګ ست سره مو ترې رخصت واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړل، ژوندون ټلوېزیون سره یې لنډه مرکه هم وکړه. په پای

کې مو یو بل سره ژمنه وکړه چې هر څه مو له وسه کېږي یو بل سره به مرسته کوو. له هغه ځایه مو غوبنتل چې (بُست کلا) هم وګورو، خو د وخت د کمښت له کبله مو ونه شو کولای، صحت مې هم ښه نه و، سره له دې چې همدرد صیب راته دارو رالېږلي وو، هغه مې وخوړل، خو بیا

هم د دې جوګه نه وم چې ښه په خوند چېرته سفر وکړم. نو ځکه خو بېرته مېلمستون ته راستانه شو. مېلمستون کې مو ږړه دمه وکړه، دوه نیمې بجې وې چې مېلمستون کې مو خپلې غوټې وتړلې او د هوایي ډګر پر لوري وخوځېدو.

د هوايي ډګر پر لوري

له مېلمستونه تر هوايي ډګره ایله لس دقیقې لار ده. څه کم درې بجې وې چې هوايي ډګر ته ورسېدو. پولیسو د مېلمه پالنې له مخې موږ تالاشي نه کړو. کمرې او بکسونه یې د چك لپاره یوړل. په وړوکي ترمینل کې مسافرین منتظر وو. زه یې راساً د ترمینل اداري خونې ته بوتلم. د دفتر مسؤلینو خورا زیات درناوی وکړ. په (VIP) خونه کې یې کېنولم. دا مهال یو ځوان مخامخ له خپل ځایه راپاڅېد، ګرمه ستړې مشې یې وکړه. ویې ویل، زه به لومړی خپل ځان دروپېژنم، زه دلته دا څو میاشتې کېږي په هلمند کې یم، له امریکایانو سره ژباړن یم. ما

ورسره ټوکه وکړه: ښه نو له امریکایانو سره مجاهد یې! هغه وخندل، ویې ویل زه له امریکا څخه راغلی یم، هلته ستاسو ټول پروګرامونه تعقیبوم، ډېر زیات احترام درته لرم، ژوند کې مې دا یو ارمان و چې تاسو سره وګورم، دادی تاسو سره مې خدای (ج) دلته ملاقات وکړ. د دفتر مسؤلینو یخې انرژۍ راوړې. زموږ ډېر عزت یې وکړ، یادګاري عکسونه مو واخیستل، له فرهنګ او همدرد صیب سره مې همدلته خدای پاماني کړه، د الوتنې وخت نږدې شو، کم کسان په لیکه کې ولاړ وو، ترالوتکې لاندې پولیسو چې موږ ولیدو، نو ډېر خوشاله شول، دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنه يې ژر راغلل، ويې ويل کولای شو، يو عکس درسره واخلو؟ ما وويل، مهرباني وکړئ! عکسونه مو واخيستل او نور نو د الوتکې پر

زينې ورپورته شو. د الوتکې د هلېز کې چې مې پښه کېښوده، نو د (VIP) پر لومړۍ څوکۍ د بُست پوهنتون رييس (احمد جان پوپل) ناست و، ژر راپاڅېد، ويې ويل: يون صيب دلته کېنه، ما ويل ځم خپل ځای ته، ده ډېر ټينګار وکړ، دا مهال دالوتکې خدماتي کارکوونکي راغلل،

هغوی وويل همدلته کېنه، ويې ويل: کپتان صيب دربانديې ځانګړي سلامونه وايي، ما وويل: مننه! کله چې الوتکې الوتنه پيل کړه، نو

لومړی د هلمند شنې ځمکې او بيا مو شاړې دښتې تر سترګو شوې، د هلمند سيند، د دښتو او شنو ځمکو تر منځ يوه شنه ليکه راکاږلې وه. يو ځل بيا مو د خپلې ماضي او حال په باب افسوس څرګند کړ، چې د

سيند تر غاړې څنګه ترې او وږي يو، څومره سپېره او څومره بدمرغه يو!؟

ما او پوپل صيب د بېلابېلو فرهنګي، ټولنيزو او سياسي مسايلو په باب اوږدې او تفصيلي خبرې وکړې. تر کابله پورې نږدې يو ساعت مزل و. خو موږ پردې مزله پوه نه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل او د ژوندون انګړ

تر څلورو بجو څو دقیقې تېرې وې چې الوتکه د کابل پر هوایي ډګر راکوزه شوه، ډېر ښه ارام سفر و. ترمینل ته داخل شو، خپل بکسونه او سامانونه مو راواخیستل. له ترمینله راووتو د خپل موټر پر لوري

وخوځېدو. تر لس دقیقې مزله وروسته څه کم پنځه بجې وې چې د ژوندون ټلوېزیون انګړ ته راورسېدو په دې ډول مو هغه سفر چې د جمعې پر ورځ سهار پنځه بجې له خپل کور او بیا څه باندې شپږ بجې

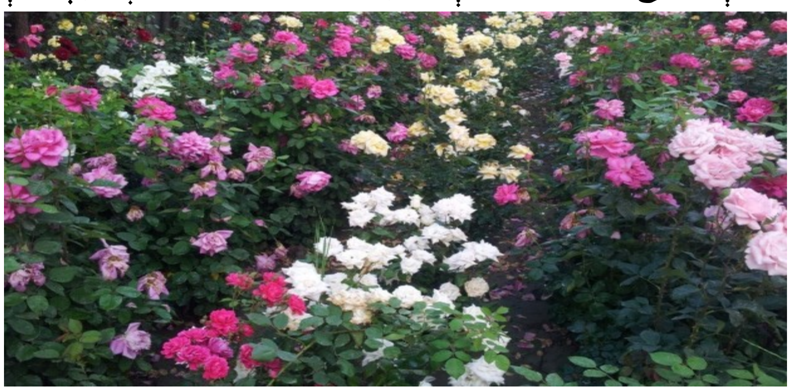

له ژوندونه پیل کړی و، پای ته ورسېده، د ژوندون غوړېدلو ګلانو زمونږ هر کلی وکړ او ددې ښکلې هوا او فضا په لمس سره مو د سفر ستړیا لږ شان پر دمې بدله شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (احمدجان پوپل) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له ژباړونکي او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د ژباړلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.

(c) ketabton.com: The Digital Library

THREE DAYS

IN THE LAND OF FICTIONS

"Helmand Travel log"

By: Mohammad Ismael Yoon

د خپرونو لړ: ۹۱
د لیکوال د خپرونو لړ: ۳۶

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library